

ÉLELTÜNK

XXXIV. évf. 2. szám (34. Jahrg. Nr. 2)

Az európai magyar katolikusok lapja

2002. február

DR. FRANK MIKLÓS

NINCS BÉKE IGASZÁGOSSÁG NÉLKÜL ÉS NINCS IGASZÁGOSSÁG MEGBOCSÁTÁS NÉLKÜL

II. János Pál pápa üzenete az újévi békevilágnapra

Egy évvel ezelőtt az emberiség átlépte az új évezred kapuját. Reménység és bizalom töltött el mindenkit, hogy az ezredforduló végre meghozza az oly régóta áhított békét. 2001 azonban nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. éppen Jézus Krisztusnak a „Béke Fejedelmé”-nek hazájában lángoltak fel a legádázabb harcok, a szeptember 11-i merénylet és azt követően a háború Afganisztánban pedig arra tanított, hogy az emberiség még mindig nem érett meg a békére. Ezt a tragikus helyzetet veszi kiindulópontul a Szentatya a békevilágnapra közzétett üzenetében.

„Sebezhetőség” és „belső szorongás” fogta el az embereket világszerte a szeptember 11-i „iszonyatos bűntény” nyomán. „Az egyház e szorongással szemben a reménységről akar tanúbizonyítást tenni – írja a pápa – arra a meggyőződésre alapozva, hogy az utolsó szó nem a rosszat, a „mysterium iniquitatis”-t illeti. Ő maga már fiatal korában, a nemzeti szocializmus és a kommunizmus bűntettei láttán, eltöprengett a felett, vajon létezik-e út, amely a barbár módon eltiport erkölcsi és társadalmi törvény teljes helyreállításához vezet?... Arra a meggyőződésre jutottam, hogy a megsértett rend visszaállítása csak akkor lehetséges, ha összekapcsoljuk egymással az igazságosságot és a megbocsátást. A kettő

nem alternatív fogalom: „A megbocsátás a gyűlölködéssel és a bosszúállással áll szemben, nem az igazságossággal... A megbocsátás célja az igazságosság teljesítésének helyreállítása, amely a 'rend nyugalmá'-hoz vezet" (ez a béke Szent Ágoston által megfogalmazott definíciója. Szerk.), és „a lelkek vérző sebeinek gyökeres meggyógyítását jelenti”.

II. János Pál ezután a terrorizmus jelenségét taglalja, annak megdöbbentő halálra irányultságát, amennyiben követőit élő fegyverekként használja. „A terrorizmus az élet megvetésén alapul... ezért már önmagában is az emberiség elleni valódi bűntény. Ennél fogva jogos a terrorizmussal szembeni védekezés”... A terrorista tevékenység elleni küzdelemben a nemzetközi együttműködésnek együtt kell járni a politikai, diplomáciai és gazdasági elkötelezettséggel, hogy bátran és határozottan számolja fel a terrorizmus hátterében esetleg meghúzódó elnyomást és kirekesztést... Világosan le kell azonban szögezni, hogy a világban létező igazságtalanságokat soha nem szabad felhasználni a terrorista merényletek igazolására... A terrorizmusnak azon igénye, hogy a szegények nevében cselekszik, nyilvánvaló valótlanosság.

A terrorizmus, a maga fundamentalista fanatizmusában „Istent is eszközként használja fel, bálványt csinál belőle és saját céljai szolgálatába állítja... Ezért

egyetlen vallási vezető sem lehet elnéző a terrorizmussal szemben és még kevésbé hirdetheti azt. Aki magát terroristának Isten nevében jelöli meg, meggyalázza a vallást, mert erőszakot alkalmaz az ember ellen. A terrorista erőszak ellentétes az embert teremtő Istenbe vetett hittel”, aki az irgalom és megbocsátás Istene, különösen Krisztus tanításában.

A továbbiakban a Szentatya a megbocsátás fogalmát fejtegeti. „A megbocsátás mindenekelőtt személyes döntés, a szív válasza”, de szükséges társadalmi téren is, a családokban, csoportokban, államokban és a nemzetközi közösségben. „A megbocsátás képessége minden leendő igazságosabb és szolidárisabb társadalmi terv alapja... A béke a fejlődés feltétele, de az igazi békét csak a megbocsátás teszi lehetővé, A pápa a következőkben kitér a Szentföldön történetekre és tárgyalásokat sürget, amelyeknél „az igazságosság és kiengesztelődés akaratát” kell, hogy felülkerekedjen.

„A vallási vezetőkre sajátos felelősség hárul ebben a nagy erőfeszítésben... Meggyőződésem, hogy főként a zsidó, keresztény és muzulmán vallási vezetőknek kell azaz a kezdeményezéssel előállniuk, hogy nyilvánosan elítéljék a terrorizmust és megtagadják annak bármilyen fajta vallási és erkölcsi igazolását.” Ennek előfeltétele azonban a megbocsátás és az imádság. „A békéért imádkozni azt jelenti, hogy imádkozunk az igazságosságról... a szabadságról, különösen a vallásszabadságról... azért, hogy elnyerjük Isten bocsánatát”. Ezt a célt szolgálja a világ vallási képviselőihez intézett meghívás Assisibe, január 24-ére, hogy együtt imádkozzanak a békéért.

Üzenete befejező részében II. János Pál háromszor ismétli: „Nincs béke igazságosság nélkül, nincs igazságosság megbocsátás nélkül.” Ezt a megállapítást egyaránt intézi hívőkhoz és nem hívőkhoz, minden jóakarató emberhez, azokhoz, akikre az emberiség sorsa van bízva és azokhoz is, „akik bármilyen oknál fogva a gyűlöletet, a bosszú szellemét, a pusztítás szenvedélyét táplálják önmagukban.”

Békeüzenetét a pápa a következő mondattal zárja: „Ebben a viharos időszakban az emberi család találja meg az igazi és tartós békét, azt a békét, amely csak az igazságosság és az irgalom találkozásából fakadhat”.

A Béke Világnapjára közzétett üzenetét a Szentatya december 8-án, Szepteltelen Fogantatás ünnepén írta alá. Evvel a gesztussal kifejezésre akarta juttatni, hogy a béke ügyét a „Béke Királynője” kezébe helyezi, hogy járjon közbe Fiánál, akinek születését az angyalok éneke és szavakkal jelezte: „Béke a földön a jóakarató embereknek”, és hogy mi emberek végre belássuk, béke nélkül nem tudunk élni, de az nem hull az ölünkbe, hanem csak akkor, ha mindnyájan „a béke gondolatát” gondoljuk, ha a „béke eszközeivé” válunk, nyerhetjük el, mint Isten ajándékát. □

IMASZÁNDÉKOK

Februárra

1.

Imádkozunk, hogy a katolikus kórházak járjanak elől jó példával a szenvedés elleni küzdelemben, ugyanakkor az Élet Evangéliumának hirdetésében és a személyiség tisztelésében is.

Vannak katolikus kórházak, ahol katolikus orvosok kívánságára elvetélik a megfogamzott életet. Ezzel a halál „örömhírét” terjesztik: nincs gond tovább nem kívánt étellel, nincs kínlás az élet-ellátással, kórházban tartással, később a gondoskodással és neveléssel. Nincs gond a környezet lenézésével, megalázó megjegyzésekkel, viselkedéssel.

Milyen egyszerűnek tűnik: „kórházba megyünk” s megszűnnek a gyermekekkel kapcsolatos gondok százai. Megmarad – esetenként – a lelkiismeret-furdalás az édesanyánál. Az életért való küzdelemben azonban szerepet játszik az a fontos kérdés: milyen helyzetben van az anya, képes-e gondoskodni a megfogamzott életéről (menekült, kiskorú, házasságon kívül született, az apa nem vállalja, talán nem is lehet tudni, kicsoda az apa, stb.). Ezért szükséges – különösen! – a katolikus kórházak orvosai által erőteljes nyomást gyakorolni az ország (területi, városi) szociális hivatalaira. A lehetőségeknek megfelelően – teremtsenek olyan anyagyermek otthonokat, ahol az anya világra hozhatja gyermekét és szociális juttatást kaphat, egyben az anya védelemben részesül környezetének negatív meg nyilvánulásai elől.

Az emberi törekvések gyakorta nem elégségesek Isten akaratának megvalósítására egy Isten nélküli, illetve Isten nélküli vagy állandóan nélkülözni akaró környezetben. Ide tartoznak az orvosok, ápolók, a család, a falu közössége, többek között.

Azért kell imádkozunk, tegye Isten az érintetteket erőssé és megalkuvás nélkülivé, hogy végrehajtsák az Ő akaratát. Ne keljen döntésekről „én szerettem volna, de nem lehetett” kezdetű kifogásokba menekülniük.

Az élet örömhírét (evangéliumát) Isten adta nekünk, nem mi találtuk ki. Igyekezzünk ezt az evangéliumot magunkban érlelni és a megfelelő helyen, a családban Isten által adott örömforrással emelni – imáinkba való beleegyezással.

2.

Imádkozunk, hogy Kambodzsában és Laoszban keresztény közösségei egyre inkább előmozdítsák a papi és szerzetesi hivatásokat.

Kambodzsában lakossága 9 millió, ebből 0,4%-a katolikus. Laoszban 4,6 millió lakosa között 47000 katolikus számolnak. Misztionáriusok 1555-től érkeztek Kambodzsába, 1630-tól Laoszba. A lakosság nagy része hindu és buddhista, természeti vallású vidékekkel keveredve. Ilyen körülmények között nagyon nehéz a kereszténység terjesztése, az évszázadok óta beidegződött szokásvilágnak hivatásokra keltése, gondozása és a növekedéshez szükséges kegyelmi légkör kialakítása. Ezért kell értük imádkoznunk!

Fejős Ottó

Fényt gyújtani az éjszakában!

Taizéi világifjúsági találkozó Budapesten

Csikorgó hideg van ezen a januári napon, fagyos szél tisztítja a főváros levegőjét, ellátni a Kamaraerdőtől Szentendrére. Újév napján délidőben háztáskos fiatalok az utcákon, villamosmegállókban, teljes menetfelszereléssel igyekeznek az ünnepi ebédre, családokhoz, plébániákra.

A számok beszédesek: összesen 70 ezer fiatal résztvevőt regisztráltak a találkozóra. Európa valamennyi nemzete képviselve van, Kelet és Nyugat egyaránt, de a világ távolabbi pontjairól is jöttek. Összesen 60 nemzet fiait és leányait. Legtöbben most is lengyelek érkeztek, de körülbelül 4000 olasz, 2000 francia, 2000 német és 1300 litván fiatal is eljött Budapestre. A magyar szívé, ha nehezen is, de megnyílt és befogadta az ifjú világot. Megint igazgatta Beer Miklós esztergomi segédpüspöknek a magyarok szilveszteri miséjén, hogy nem mi megyünk Európa felé, hanem Európa jött el hozzánk! – mondotta. Ezen a három napon nem az internet, az euró, a globalizáció, hanem a közös hit és testvéri szeretet forrasztott össze bennünket. Roger Schütz testvér, a taizéi közösség alapítója, a svájci-francia evangélikus teológus 87 éves kora ellenére most is naponta elmélkedéseket és beszédeket tartott, részt vett az esti

áhitatokon s ahogy ott ült egyszerű faszékén, körülötte a fiatalok tízezrei – sokak szemében akár az örökkévalóság földi szimbólumává is válhatott... Van valami lenyűgöző abban, hogy ezek a mindennapi életben aktív, szervezkedő, rohanó, utazó fiatalok órák hosszat tudtak földön ülve imádkozni, elmélkedni, énekelni. Van ebben a taizéi lelkeségben valami hiányt pótló érték: egyesül benne a keleti meditációs gyakorlatok varázsa, a bibliai zsoltárok hagyománya és a keresztény ünneplés mélysége. Ezért érdemes útra kelni, zárandokolni, bekapcsolódni az éjszakai virrasztásba...

Az utóbbi napok keményen megpróbálták a világot, ezért balszámként hatott Roger Schütz egyik utolsó elmélkedése, amelyben ezt mondotta: Azért gyűltünk össze ezekben a napokban, hogy megértsük és felfedezzük az evangéliumi valóságot: az ember nem reménytelenségre született. Fontos, hogy a keresztények a bizalom, ne pedig a nyugtalanság szolgái legyenek. Ahhoz, hogy béke legyen a földön, mindnyájunknak önmagunkban kell elkezdődnie ennek építését. Ezek a fiatalok megmutatták a világnak spontán módon, hogy egy a kereszténység, legalábbis jóakaratóban! MTI/MK (Sz.J.)

FRANK MIKLÓS:

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Humor az Egyházban ?

A múltkoriban Eszti, egy barátom hétéves kislánya, tette fel a kérdést: „Tisztelendő bácsi, igaz az, hogy a templomban nem szabad nevetni? Anyuka mindig azt mondja, ha a templomban nevetés, sírnak az angyalok”. Amikor egy ismerősömnök elmondta, hogy az ÉLETÜNK februári számában, a farsangra való tekintettel, Eszti kérdéséből kiindulva, szeretnék írni a humorról az Egyházban, kissé meglepetten kérdezte: „Hát van?” Mindkét kérdés, de főként a második, megerősített elhatározásomban. Mert nyilvánvalóan elterjedt keresztények közt is a felfogás, hogy vallás és vallásosság, templom és imádság mélyseges komolyságot feltételeznek, a humornak, a jókedvnek, a nevetésnek itt nincs keresnivalója. Van-e hát és mi a köze mindennek a Jóistenhez?

Miklós atya válaszol:

Szokás szerint mindjárt bevezetőben tisztázzunk néhány fogalmat, mert humor, nevetés, jókedv, öröm kapcsolatban állnak ugyan egymással, mégsem azonosak, nem szinonim szavak, egyéb rokon jelentésű kifejezésekről, amilyen a tréfa, a vicc, az ironia és a gúny, nem is beszélek.

Humor

Egy angol szerző a humornak 80 meghatározását szedte össze. Közülük a legismertebb: „Humor az, amikor az ember mindenek ellenére tud nevetni” (Humor ist, wenn man trotzdem lacht). Nekem legjobban ez tetszett: „Humor a szeretet mosolya”. Akinek humora van, az tudomásul veszi az élet visszasságait, de nem háborodik fel miattuk, hanem egy adag bölcsességgel, megértéssel, szimpátiával és szeretettel képes rajtuk mosolyogni. Minthogy a humornak átfogó szerep jut az egyén és a társadalom életében, egyes szerzők a négy sarkalatos erény, az okosság, igazságosság, bátorság és mértékletesség mellett, ötödikként a humort jelölik meg.

Nevetés

Egy humorosnak, visszásnak, komikusnak érzékelt helyzet vagy jelenség, illetve öröm által kiváltott reakció látható és hallható (arc, gesztusok, hangok) megnyilvánulásaként szokták a nevetést meghatározni. Hogy a nevetés nem felszín, mellékes jelenség, hanem a humorral együtt az ember értelmes természetében gyökerezik és az élet minden területén megvan a létjogosultsága, tehát a vallásosságban is, arra két példát említenék: az egyik a „risus paschalis”, a „húsvéti nevetés” a középkori húsvéti liturgiában – amikor a pap meghirdette Krisztus feltámadását, a hívők tömege ujjongó nevetésben tört ki; a másik a XX. század egyik legnagyobb hittudósának, P. Karl Rahnernek farsangi elmélkedése a nevetésről.

Jókedv

Amíg a humor képességet jelöl, az élet visszasságainak feldolgozására, bölcsességgel, szeretettel, a nevetés pedig az ember spontán kitörése azok láttán, addig a jókedv lelki állapot, amely valamilyen jónak a jelenlétéből, birtoklásából ered. A jókedvet kiváltó javak természetesen az élet bármelyik területéről származhatnak. A jókedv vonatkozhat anyagiakra, személyes kapcsolatokra, elért eredményekre, élményekre, elismerésekre, lehet egyéni és közösségi („a jókedv ragadós”), alapja lehet egyszerű fizikai, testi igények kielégítése és magasrendű, szellemi javak birtoka. Ez utóbbihoz tartozik a vallásos ember jókedve.

Öröm

Az öröm tulajdonképpen megelőzi a jókedvet és a nevetést, ezek jórészt belőle indulnak ki, amennyiben feltételezik valamilyen jó elérését. Persze, ahhoz, hogy valaki örülni tudjon, nemcsak a jóra van szüksége, hanem arra is, hogy észrevegye. Vannak emberek, akik erre képtelenek, mindig csak a rosszat, a kellemetlent látják meg. Egy ilyen beállítottság fakadhat alaptermészetükből, lehet nevelésük, környezetük hatása, esetleg sorozatos bajok, rossz tapasztalatok eredménye. Hozzátartozók, barátok segíthetnek rajtuk, amennyiben szeretettel veszik őket körül és így emelik ki őket a sötét lukból, amelybe keveredtek. – Az öröm a vallásos, a helyesen vallásos ember állandó kísérője. Isten minden öröm forrása, mert ő a legfőbb jó.

+

Ezek előrebocsátása után, gondolom, közelebb kerülünk a témánkhöz, amely az előbbi négy fogalom együttese körül forog: amit – egyszerűség kedvéért – a „humor” szó körül csoportosítunk.

Hogy az Egyház és általában, a vallásosság nagyon jól megfér a „humor”-ral, már a mondottakból kiérezhető. De a két-öt közti összetartozásnak megvannak a bibliai és teológiai alapjai. Tekintve, hogy az Ó- és Újszövetségben együttvéve mintegy 300 helyen szerepel az öröm, a vidámság, a nevetés, messzire vezetne, ha csak a legfontosabb helyeket is megemlíteném. Mindenesetre érdemes a Szentírást úgy olvasni, hogy az ember figyeli az örömmel kapcsolatos utalásokat. Szeretnék mégis az Ó- és Újszövetségből két-két helyet megemlíteni, amelyek számomra személyesen különösen kedvesek. A 99/100. zsoltár így kezdődik: „Ujjongjatok az Úrnak, minden földiek, szolgáljatok az Úrnak örvendezve, járuljatok elé vidám énekszöveggel”. Nehemiás könyvében pedig ez áll (8, 30): „Az Úrban való öröm a ti erősségetek”.

És az Újszövetségből: Az angyal e szavakkal adja tudtára a pásztoroknak Jézus születését: „Nagy örömet hirdetek nektek...” (Lk 2, 10) és Pál apostol így buzdítja a Filippieket: „Örüljete az Úrban szüntelenül! Újra csak azt mondom, örüljete” (Fil 4, 4).

Aki megértette a kereszténység lényegét, tudja, hogy az nem vallásakorlatok – imádság, istentisztelet, kultikus cselekmények összessége, hanem életforma, azaz kiterjed az élet minden területére. Ennél fogva az örömet, a szórakozást, ha tetszik, a bolondériát is szerves részének tekint. Tudja, hogy a vidámságnak igenis fontos szerepe van a vallásos ember életében. Öröm nélkül az ember éppúgy nem tud élni, mint szeretet nélkül. Ha igaz, hogy Isten a Szeretet, és a kereszténység a szeretet vallása, akkor igaz, hogy az öröm és a humor vallása is, mert Istennek van humora és Ő az öröm forrása. A kereszténységet két évezredes történelmében – minden eltévelyedés és szakadás ellenére – végigkísérte az öröm, Isten jelenlétének, a megváltottság tudatának, gondviselő szeretetének öreme. Ebben éltek azok, akik igazán megértették ezt, a szentek. Történelmi tény, hogy náluk boldogabb, szabadabb, kiegyensúlyozottabb emberek alig hódott a hátán vén földünk. Lássunk néhány példát.

Avilai Szent Teréz, aki Krisztussal állandó kapcsolatban élt, egyszer panaszkodott, hogy állandóan támadják, nehézségeket gördítenek útjába, rágalmazzák. Jézus így felelt: „Hát én már így bánok a barátaimmal”. Erre Teréz: „Uram, ezért van oly kevés barátod...”

DR. MEHRLE TAMÁS OP

A KATOLIKUS EGYHÁZ EGYETEMESEN ÜDVÖZÍTŐ VOLTÁRÓL

Az Egyház egyetlensége és egysége

4. fejezet

Jézusnak üdvösségünkre vonatkozó egyedüliségét Egyházával is közölte, benne és általa fejt ki üdvhozó jelenlétét. Ahogy a fejet és a testet meg kell különböztetnünk, de nem szabad egymástól elválasztanunk, úgy vagyunk Krisztussal és az Egyházzal is. Jézus maga meg is ígérte, hogy Egyházát soha el nem hagyja (Mt 16, 18). Ugyanazt a gondolatot fejezi ki a Szentírás, amikor az Egyházat Krisztus jegyesének nevezi (2 Kor 11, 2). A jelen egyházi dokumentum mindezt sok idézettel igazolja. A II. Vatikáni Zsinat az Egyházzal szóló dogmatikai konstitúcióban kijelenti, hogy Krisztus egyetlen Egyházat alapított és vezetésével tanító, kormányzó és megszentelő tisztséggel bízta meg a tizenkét apostol testületét és Pétert helyezte az egész Egyház élére. Általuk gyarapítja népét és tökéletesíti közösségi kapcsolatát az egységben (Lumen gentium 8).

Sajnos, kezdet óta az egyetlen Egyházban szakadások támadtak és így kekekeztek a különböző keresztény felekezetek. A keresztény felekezetek hívei a kereszttség kiszolgáltatásában és egyéb lelki javakban kapcsolatban vannak a katolikus Egyházzal, de többféle eltérés fennmaradt közöttük és Egyházunk között. Ezért mi, katolikusok nem zárjuk ki őket testvéri szeretetünkben, hisz az üdvösség misztériumát illetően, ők is részesülnek a

Róma apostolától, a kortárs Néri Szent Fülöpötől egy előkelő hölgy megkérdezte, helytelennek tartja-e, hogy festéket használ az arcára. Fülöp válasza: „Hát helyesebb lenne elhagyni, de ha már nem akar lemondani róla, akkor tegyen festéket csak az egyik oldalra.”

Bosco Szent Jánosról, a szalézi rend alapítójáról, a zseniális ifjúsági nevelőről jegyezték fel, hogy ellenfelei a bolondok házába akarták zárni, ezért kocsit és ápolókat küldtek érte. A szent úgy tett, mint aki hajlandó beszállni a csak kívülről nyitható batárba, de udvariasan előre tessékelt az érte jött urakat. Amikor azok beszálltak a kocsiba, Don Bosco kívülről bevágta az ajtót, majd odaszólt a kocsisnak, hogy indulhat, de jól vigyázzon a kocsiba zárt betegekre. Egyébként az ő mondása volt: „Jót tenni, jókedvvel, és hagyni, hadd csiripeljenek a verebek.”

Az öröm és a humor életelemmé válik – minden szenvedés és megpróbáltatás ellenére – azoknak, akik Isten mellett elkötelezték magukat. Mint az „ora et labora” – imádkozni és dolgozni, ugyanúgy összetartozik az „imádkozni és mosolyogni”. Assisi Szent Ferenc mondása: „Egy szomorú szent, az egy szomorú szent”.

Nem véletlen, hogy az egyházi viccek a legjobbak közé tartoznak. Nemrég jelent meg a Szent Gellért kiadó gondozásában egy ilyen gyűjtemény (ímmár a második, az első elkapkodták) „Borura derü” címmel. Jól használható borús hangulatban.

Van-e hát humor az Egyházban? Ha valaki úgy találja, hogy nincs, az semmit sem értett meg a kereszténységből.

Szabad-e nevetni a templomban? Eszti, mondja meg Anyukának, a Tisztelendő bácsi azt mondta, hogy szabad, de ne nagyon hangosan, hogy ne zavarja a szomszédait. A Jóisten is örülni fog, ha te örülsz neki. □

kegyelemnek és igazságnak abból a teljességéből, mely a katolikus Egyházból ered.

A római dokumentum helyesen mondja, hogy a Zsinat e tanításával két hitigazságot hoz összhangba. Egyrészt, hogy az Egyház a felekezetek elszakadása ellenére önmagában tovább is fennáll, másrészt, hogy a látható szervezetén kívül létező felekezetekben megtalálhatók az igazság és megszentelődés bizonyos javai.

Tekintve, hogy a Zsinat említett nyilatkozata megütközést keltett és félreértésekre is vezetett, jobb ha szó szerint idézzük a megfelelő szöveget: „Krisztus egyetlen Egyháza, ... melyet Üdvöztőlünk feltámadása után Péternek adott át, hogy legeltesse (Jn 21, 17) és órá meg a többi apostolokra bízta terjesztését és kormányzását (Mt 28, 18) és mindörökké az igazság oszlopának rendelte (1 Tim 3, 15), e világban mint alkotmányos és rendezett társaság a Péter utóda és a vele közösségben élő püspökök által kormányzott katolikus Egyházban létezik” (Lumen gentium, 8). A zsinati létezését a „subsistit” szóval fejezi ki, mely nemcsak a létezés tényét, hanem a módját is kifejezi, ti. azt, hogy a kérdéses létező mint önmagában önálló teljesség tud létezni és ezért kedvezőtlen körülmények között is fennáll. Ez a fennállási mód csak a katolikus Egyháznak sajátja. Ezzel szemben a felekezetek, noha szintén az igazság és megszentelődés sok elemét foglalják magukban, azokat a katolikus Egyház teljességéből részesülve bírják, ami számukra azonban ösztökélést is jelenthet, hogy ők is a teljességre irányuljanak.

A pápai dokumentum rámutat arra, hogy a különböző keresztény hitközségek egyház-jellege változik aszerint, hogy milyen mértékben részesülnek a katolikus Egyház teljességéből. Azok a hitközségek, melyek fenntartják az apostoli folytonosságot és melyeknek érvényes Eucharisztiajuk van, noha nem fogadják el a pápa primátusát, részegyházaknak nevezhetők. Viszont azok, melyek nem ismerik el az apostoli folytonosság szükségességét és akiknek nincsen érvényes Eucharisztiajuk, a katolikus Egyház szemében nem egyházak a szó sajátos értelmében, de ha a keresztiséget kiszolgáltatják, mégis bizonyos tökéletlen közösségben vannak a katolikus Egyházzal (II. Vatikáni Zsinat, Unitatis redintegratio, 3. pont).

Ratzinger bíboros a pápai dokumentum e megállapításaival nem sérteni akarta a különböző felekezetekhez tartozókat, hanem egyszerűen a katolikus Egyház hitét félreérthetetlenül kifejezni, ami az ökumenikus dialógus számára csak hasznos lehet. Ami a dialógust illeti, elismerjük, hogy mindkét részről sokszor hiányzik a kellő tapintat, mely szükséges lenne. Viszont a felekezetek képviselőinek meg kell érteniük, hogy ez a mi hitünk és hogy hitünkünk még az ökumenizmus kedvéért sem mondhatunk le. Adjunk hát az Úristennek, hogy ha nem is értük meg el a teljes hitégyeséget, legalább hiszünk Jézus Krisztusban, aki, úgy reméljük, elvezet majd egyre jobban a teljes igazságra.

Folytatás a következő számban

Madridi levél

A Görögrol

Éppen száz esztendeje rendeztek az itteni Prado Múzeumban, – a világ egyik legfontosabb képtárában – nagy kiállítást, mely sokak számára El Greco „felfedezését” jelentette. Szerencsére nincs mérték a képzőművészek „nagyságának” pontos megállapítására s értelme sincs a kérdésnek, kit kell kiválóbbnak tekinteni: Leonardot, Dürert, Velazquezt vagy Greco-t? Azt azonban el lehet mondani, hogy Domenico Theotocopuli aa művészettörténet, történetesen a vallásos festészet egyik legeredetibb alakja.

A velencei uralom alatt álló Kréta-szigetén született 1541-ben s ott kezdett alkotni hagyományos, későbizánci stílusban. Aztán sok honfitársa nyomát követte, – ha ugyan lehet ilyet tengeri útról mondani, – és Velencébe költözött. Belőle azonban nem lett a bizánci és a nyugati stílus összeházasztó madonnero-k, szentképfestő egyike. Határozottan szakított múltjával, melyre csak ragadványneve, a „Görög” emlékeztet.

Egy nem hiteles anekdota Spanyolországba való áttelepülését így magyarázta: Rómában ellenségesé vált a légkör, megharagudtak rá, mert javasolta, kaparják le a Sixtus-kápolnában Michelangelo fal-festményeit, ő majd fest helyettük jobbat. Valójában El Escorial hatalmas monostorának építése vonzotta: „palota Istennek, hajlék szerzeteseknek, kunyhó a királynak, sírhely őseinknek”. Volt azonban már konkrét megbízatása is: új oltárképet festeni egy toledo apáca-kolostor számára, melyet nyughelylű választott magának a Castilla-család. Az Escorialal azután nem volt szerencséje. A számára festett oltárkép, Szent Mauritius és a tébai légio vértanúsága, nem nyerte meg II. Fülöp király tetszését. Távoll állott megszokott mártíriumoktól, nem volt benne drámaiság, nem folyt benne vér. A legionáriusok nyugodtan beszélnek és elegáns mozdulatokkal határozzák el életük feláldozását. A téma feldolgozásával meg is bíztak egy második vonalbeli olaszt.

A döntés meg is szabta El Greco egész működését. Nem lett udvari festő, mindenek előtt a toledo-i érsekség főpapjai, kolostorai, plébániái és hívei számára dolgozott. Egyes témákat pedig sokszor meg kellett festenie, mert mások is akartak olyan keresztet átölélő Jézust, bűnbánó Magdolnát, Szent Péter könyveit... Viszont egyedülálló rekművek is születtek, mint Orgaz gróf temetése.

Idővel azonban szaporodtak képein a meglepő, nyugtalanító, jellemvonások. Három apostol-sorozatban az ábrázoltak egyre szenvedélyesebbek. Egyesek szélességgel magyarázzák, mások elmebetegséggel: „lángesze csak világos szakaszában érvényesült”. Drámai tájak, viharos egek, megnyújtott alakok, belső tűz, harsogó színek.

Megint mások mindenben a kortárs misztikusok hatását vélték felfedezni. Bár nincs rá semmi bizonyíték, hogy őket ismerte, írásait olvasta volna. Inkább csak a mai szemmel látunk párhuzamot a misztika irodalma és Greco festésze között, amikor vallásos kompozícióiban áttört a természetűség határait. Küszködni látszik, ahogy a misztikusok küszködtek a szavakkal, hogy kifejezzék a természetfölötti valóságot. Gregorio Marañón, a történész orvosprofesszor, Toledo szerelmese így foglalta össze nagyságát és kudarcát:

„Csodálatos vázsnak festett, de nem volt képes hitének misztériumát oly teljességgel kifejezni, ahogy megálmodta. Képei – főleg életének utolsó szakaszá-

Múlt számunkban hírt adtunk a Szentszék egyetlen magyar nunciusának, Kada Lajos érseknek haláláról és részletesen ismertettük pályafutását. Most kiegészítésképpen közreadunk egy részletet Karl-Josef Rauber érsek, magyarországi apostoli nuncius gyászbeszédéből, a Szent István-bazilikában, 2001. december 6-án tartott Requiem alkalmából.

Rauber érsek, miután bemutatta az elhunyt életútjának főbb állomásait, idézte Karl Lehmann bíborost, a Német Püspöki Konferencia elnökét, aki e szavakkal méltatta Kada Lajos diplomáciai tevékenységét, amikor Bonnban képviselte a Szentszékot, mint apostoli nuncius:

„A német egyesítés mozgalmas időszakában példásan látta el közvetítő szerepét a németországi Egyház és a Szentszék szándékai között. Nagy ügyességgel és kitűnő érzékel járult hozzá a német egységhez, mikor tárgyalásokat folytatott az északi és keleti egyház-megyek határainak átrendezéséről. Kada érsek minden diplomáciai tevékenységében olyan lelkipásztor maradt, aki számára az ember és az evangélium hirdetése állt a középpontban.”

Rauber érsek beszédét így folytatta:

Akármilyen külföldi tevékenységet látott is el Kada érsek úr, szíve mindig hazájáért, Magyarorszáért és az itteni egyházért dobogott. Erejéhez mérten erkölcsileg és anyagilag támogatott magyar plébániákat és intézményeket, és sok embernek segített lelki és anyagi problémájában. Így magától értetődő volt, hogy élete alkonyát Magyarországon kívánta leélni. Szerényen visszavonult Budapestre, és mindig kész volt arra, hogy még betegségében is segítsen a lelkipásztori munkában. Egyre fogyó ereje ellenére sem maradt el a szent és a magyar millennium ünnepségeiről. Hazájában sokak részéről tapasztalt szeretetet és támogatást.

Mindannyian tudjuk, hogy Kada érsek úr életének utolsó szakaszára a súlyos betegség keresztjének árnyéka vetődött. Egyszer azt mondta nekem, hogy nem ilyennek képzelte el élete alkonyát. De bátran elfogadta az Úr kezéből ezt a keresztet és türelemmel hordozta, ugyanúgy, mint papi és püspöki életének kisebb és nagyobb keresztjét. Ezeket csak az Úr ismeri.

Mindazon csalódások ellenére, amelyek életéből nem hiányoznak, Kada érsek mindig az Egyház embere maradt, szerette az Egyházat és érte a szenvedést is vállalta. Mindig kész volt arra, hogy kezét nyújtsa a kiengesztelődésre: mindig törekedett arra, hogy szeretettel és megértéssel viseltesen azok iránt, akikről megemlést és kritikát kapott. A másokról alkotott véleményét mindig a jókatart jellemezte. Ha súlyos betegségében olyanokról beszéltem neki, akiket ő ismert, mindig azt válaszolta: „Az egy jó ember”.

ban – kétségbeesett jelek, hogy megértesse magát Istennel. Hiábavaló kísérletek, mert Istennek hangtalanul kell beszélni, nem pedig ecsettel, még ha festői lángész is valaki. De a kudarcban rejlik dicsőségének a titka, hősiességének értéke. Nem azok a hősök, akik győztek, hanem azok, akik álmodott hőstetteik megvalósításáért küzdve estek el.”

Rónai Zoltán

MAGYAROK SZÓSZÓLÓJA

Kada Lajos érsek

Jó ember, jó pap, jó püspök és apostoli nuncius volt Kada érsek úr Magyarország büszke lehet arra, hogy ilyen nagy embert ajándékozott az Egyháznak. Dicsőséget hozott hazájára. A földi megbecsülésnél, tiszteletnél és méltóságnál is többet számított azonban az, ha valaki azokhoz tartozik, akikről Jézus azt mondja: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, ott legyenek velem, ahol én vagyok”. Kada Lajos leghőbb vágya az volt, hogy Krisztushoz tartozzon. Szent Pál azt így fejezi ki: „Számomra az élet Krisztus, és a halál nyereség” (Fil 1, 21). Ezért élt Kada Lajos, ezért hozott áldozatot és imádkozott és hordozta életének keresztjét. Emiatt szilárdan hisszük, hogy ott van, ahol Jézus. Ámen.

Frank Miklós

Londoni levél

Egyházi iskolák

Az egyházi tanintézetekről folyik jelenleg élénk vita Angliában, aminek az ad időszerűséget, hogy a közelmúltban az Allah-hívők áldozatkészsége nyomán két újabb iszlám iskola létesült. A hírt a brit közvélemény ellenszenvvel fogadta, hiszen nap mint nap hallhattunk arról, hogy az angliai mecsetek egyike-másika a radikális iszlám fundamentalizmus melegegy. Innen indulnak önkéntesek Bin Laden afganisztáni kiképzőtáborába. Az elfogott tálib harcok között jó néhány mohamedán vallású brit állampolgár van, s ezek a fiatalok angliai iszlám iskolákban végezték tanulmányaikat, ott szívták magukba a kereszténység és zsidóság gyűlöletét. Mivel a brit kormány az egyházi iskolák számára gyarapodást szorgalmazza, a két új iszlám tanintézetet is anyagi támogatásban részesíti.

A mohamedán iskolák izolációja és negatív szelleme szélsőséges eset. De vannak, akik úgy vélik Angliában, különösen a kormányon lévő szocialista Labour baloldalán, hogy más vallásokat sem kell iskolák létesítésére biztatni, mert a huszonegyedik századi társadalom célja az egységesedés, míg ezek az iskolák szerintiük éppen a felaprózódást és a nemzeti összetartó erő gyengítését szolgálják. Már az is helytelen – mondják egyes brit szocialisták –, hogy ha egy iskolában a szülő vallásának megfelelő előnyt élvezve kerülhetnek be gyerekek. Ez politikaileg nem korrekt.

Az iszlám iskolák határesetet képeznek, folytatódik az érvelés, de nem állnak ezekről túl messze Észak-Írország katolikus, illetve protestáns tanintézetei sem. Hiszen az ősszel a katolikus elemibe igyekvő, s a legrövidebb utat követve, a protestáns negyeden átvágó gyerekeket, az ott lakók féltéglákkal dobálták meg. Nem történt volna meg ez a felháborító és a sajátban nagy csinnadrattával táltal eset, ha vegyesen járnának ugyanabba az iskolába különböző vallásúak.

Az igazság, hogy az iszlám és zsidó egyházi iskolákat, valamint a legbiztosabb észak-ír elemeket, gimnáziumokat kivéve, a felvétel általában minden olyan jelentkező számára nyitva áll, aki a tanintézet szellemét elfogadja. Kétségtelen, hogy a zsidó egyházi iskolákban, a magas tanítási színvonal ellenére nincs másvallású tanuló. De ezek asszimilálódtak, a brit társadalomba száz éve tökéletesen beépült családok gyerekeit tanítják, akiknek vérében van, hogy a min-

Párizsi jelentés

A tüntetők között

Párizsban, az Eiffel torony közelében, a Trocadéro térnél, 2001. november 11-én, vasárnap tüntetés volt a vietnami kommunista diktatúra ellen, mivel 15 évi börtönbüntetésre ítélték el egy katolikus papot (Nguyen van Ly), csak azért, mert a prédikációjában nyilvánosan követelte a teljes vallásszabadságot. A tüntetésen több francia és más nemzetiségű személyiség mondott beszédet.

A magyarok részéről Sujánszky Jenő, a „Fédération Internationale pour la Liberté” (Nemzetközi Szövetség a Szabadságért) alelnökét és Bodor Dezsőt, a vezetőség tanács tagját kérték fel a beszéd tartására. Sujánszky Jenő francia nyelvű beszédében kihangsúlyozta, hogy az 1956-os Magyar Forradalom felkelői nemcsak Magyarországot szabadságért harcoltak, hanem más népek demokratikus jogaiért is, akik szintén diktatúrák alatt szenvednek. Ez az oka annak, hogy ő is itt van a Trocadéro téri tüntetésen, mert mint volt 1956-os magyar szabadságharcos, így akarja kifejezni szolidaritását Vietnam népével, amely még mindig a kommunista diktatúra rabságában van.

Bodor Dezső a beszédében párhuzamot vont a most 15 évi börtönbüntetésre ítélt Nguyen Van Ly vietnami katolikus pap sorsa és az 1948-ban életfogytiglanra ítélt Mindszenty József, esztergomi érsek, bíboros hercegprímás sorsa között, hisz mindkettőjüket ugyanaz a marxista-leninista ideológián alapuló vörös diktatúra börtönözte be, azért, mert vallásszabadságot és demokratikus szabadságjogokat követeltek népüknek. Mind Sujánszky Jenő, mind Bodor Dezső beszédét a tüntető közönség nagy tapsal jutalmazta.

Molnár Ottó

dennapi életben hol végződik a zsidó vallási szokások és szabályok betartása s hol kezdődik az angol hagyományok tisztelete vagy tudomásulvétele. Az észak-ír katolikus és protestáns iskolák ügye azonban valóban problémákkal terhes, hiszen itt áldatlan területi vita és történelmi okok miatt keletkezett, kegyetlen küzdelem színezi a vallási önszféreketelenséget, holott mindkét fél pedagógusai a megbékélést próbálják hirdetni a gyerekek számára.

Az Angliában többségi erőt élvező anglikán egyház is igen aktív manapság, száz új iskolát akar létesíteni, természetesen érvényesítve a felvételi szelekcióval való alapokra helyezést elvét, jóllehet a templomba járó anglikánok száma statisztikailag igen kicsinyre zsugorodott. Szerintem a hangstély e vitában a „tanintézet szelleme” kifejezésen és nyíltságon van. Egyaránt léteznek színvonalas és színvonalatlan egyházi iskolák Angliában, de a katolikus tanintézetek általában kiemelkedően jók, hiszen a tanítórendek hatalmas pedagógiai gyakorlattal, tradíciókkal rendelkeznek. Ez már egy-magában vonzerő; jó néhány katolikus középiskolában nagy a túljelentkezés.

Az igényes szülő, különösen a mai zilált világban, azt szeretné, hogy gyermekét egyrészt magas színvonalon, másrészt etikára és moralitásra neveljék. A katolikus és protestáns egyházi iskolák nem okoznak csalódást a szülőknek e téren sem. Bebizonyosodik, hogy a fanatizmus nélküli hit még mindig a moralitás legjobb forrása.

Sárközi Máttyás

FIATALOKNAK

Az 5. Évközi vasárnapon olvassuk szent Máté evangéliumából: „Ti vagytok a föld sója... Ti vagytok a világ világossága...” (Mt 5, 13-16). Vannak tájai földrésztünknek, ahol keserűen azt tapasztalhatjuk, hogy egyre kevesebb a hívalló keresztény ember. Kisebbségbe kerülve, különösen a nagyvárosok rengetegében, újra diaszpórában – szétszórtságban – élnek. Úgy, mint Krisztus urunk idejében. Akkor ez az állapot, ez az életforma természetes, megszokott volt, hiszen nem mindenki fogadta nyitott szívvel Jézusnak az ő követésére felszólító hívását.

Az evangéliumi hasonlat, a só és a világosság szemlélteti az első Krisztus-követők hivatását: a kevesebb, a kisebbség küldetése a többséghez. Azok, akik elfogadják, és tettekre váltják Jézus tanítását, új életformát, új Istenhez vezető utat kínálnak mindenkinek. Mert ők meg tudják „ízesíteni” azt, ami ízet veszítette, s az ő „világosságuk” világít az igazság-keresők számára.

A mai kereszténynek is ez a feladata. Tartalmas, ízes étellel kínálni, adni valami szépet, értéket azoknak, akik keresik az Istent. Adni, átadni abból az ételtől reményből, megvilágosító kegyelemből, amit az evangéliumból mi is merítettünk. Bátran, kitartóan...

Jézus tetteinek, csodáinak, szavainak nagyon sok hallgatója volt. Sokan fordultak hozzá gyógyulás, vigasztalás reményében. De azok közül, akik megtapasztalták igralmas szeretetét, hálálkodtak ugyan, de nem lettek követői. Mi is járhatunk így... és mégis ízt adni, kínálni és világítani a hivatásunk. Az, hogy a só az ízt el ne veszítse s így értéktelenné váljon, s a bennünk meggyújtott fény soha ne kerüljön véka alá.

Pál atya

Öko-apokalipszis

Ismerjük a két bűnös város Szodoma és Gomorra pusztulását, amelyeket az Úr a Holt-tenger partján kénkőves esővel semmisített meg. – Ez az eset is alátámasztja azt a tényt, hogy az emberi gonoszság szimbólumává vált két város katasztrófája ugyancsak behatárolt, regionális jellegű esemény volt. –

Talán Szodoma és Gomorra kapcsán merül fel a kérdés, vajon Isten, a kozmikus Univerzum Ura. Közvetlenül bünteti-e az eredeti bűn által a Teremtő öléből kiesett embert, a „homo sapiens”, akinek minden engedetlensége ellenére meghagyta a szabadságát, illetve a szabad akaratot. Egyre ennek birtokában maga dönti-e el, hogy válaszson a Jó és a Rossz között. Ami természetesen azt jelenti, hogy vállalja, tetteiért és cselekedeteiért a felelősséget.

Nos, ebből adódik a másik kérdés. Vajon a jelen idejű generációk, nemzedékek szabadságuk birtokában tették-e vagy teszik-e a Jót (a helyeset) vagy a rosszat (a helytelen)? Magatartásukért, helyes vagy helytelen teljesítményükért, magán vagy közösségi életükért, a múltbeli vagy a jelen idejű történelemben – vállalniuk kell természetesen a felelősséget. Más szóval: a bűn eleve magában foglalja a büntetést [peccatum (delictum) implicit poenam]

✱

Népszámlálás – vallási hovatartozás

A magyarországi népszámláláskor alig több mint tíz százalék volt azok aránya, akik a vallási hovatartozásra vonatkozó, önként megválaszolható kérdésre nem kívántak felelni – derül ki a Központi Statisztikai Hivatal decemberben közzétett, úgynevezett képvisleti minta alapján kimutatott előzetes adataiból.

A KSH utal arra, hogy a vallási kérdés 1949-ig minden magyar népszámláláson szerepelt, azóta a mostani volt az első teljes körű felmérés.

A képvisleti minta alapján készült összegzés szerint a lakosság háromnegyede az ez évi népszámláláskor megjelölt valamilyen egyházat, felekezetet, vallási közösséget, s az emberek 14 százaléka mondta azt, hogy nem tartozik egyházhoz, felekezethez.

A vallást megjelölők 69 százaléka (az egész népesség 52 százaléka) római katolikusként vallotta magát – olvasható a tájékoztatóban.

A KSH adatai szerint 21 százalékuk (a teljes népesség 14 százaléka) a református, 4 százalékuk (az egész népességhez viszonyítva 3 százalék) pedig az evangélikus vallást jelölte meg.

„A többi egyházhoz, felekezethez, vallási közösséghez tartozók aránya a vallást megjelölők körében némileg több mint 5, a népesség egészében pedig 4 százalék” – áll az összegzésben.

A grafikonokból kitűnik, hogy mind a négy nagy történelmi egyház népességben belüli viszonylatában aránybeli visszacsúszás tapasztalható az 1920-as, 1930-as és 1949-es adatokhoz képest.

A római katolikusok aránya például a most kimutatott 52 százalékkal szemben 1920-ban és 1930-ban meghaladta a 60

százalékot, 1949-ben pedig csaknem elérte a 70 százalékot.

Az oszlopok összegezve ábrázolják az egyéb vallásokat megnevezőket, valamint azokat, akik felekezethez nem tartozónak vallották magukat, vagy nem kívántak válaszolni: ez az arány együttesen csaknem eléri a 30 százalékot. MTI

✱

Beszélő számok

Pozsonyi jelentés szerint a legújabb népszámlálási adatok azt mutatják, hogy 10 év alatt közel 50 ezerrel csökkent a szlovákiai magyarok száma. A magyarok aránya 10, 8 % -ról 9, 7 % -ra apadt.

nekek az emberiséget elektromos média-hatalmakkal (rádió, tv, videó etc.) manipuláló, ateista hatalmasok a luciferi örök „nemet-mondók”, ezt, a célját tévesztett modern emberi fajzatot a közömbösség, a nihilizmus, a reménytelen apátia szakadékának szélére sodorták. Látjuk ezt az ateista szabadkőműves, liberális lélekmelegítő diabolikus médiamunkájuk eredményeként a magyar közvélemény jó részének lelki állapotán és habitusán. –

Sokan gondolják, így pld. *Spengler*, a pesszimista filozófus is, aki az „Unter-gang des christlichen Abendlandes” című híres-neves nagy művében már az elmúlt XX. század 20-as éveiben előre jelezte Európa és a keresztény kultúra bukását, megsemmisülését.

Nos, a III. évezred, a XXI. század küszöbén egy elképzelhető „ökológiai apokalipszis” első jelei, a rendhagyó természeti katasztrófákban már kétségtelenül egyértelműek. De szuper-civilizációnk jóllakott konzum-társadalmá csak lassan ébred ennek tudatára.

Ennek, a minden kényelemmel kibélelt, jóléti társadalomnak hedonista polgárai egyelőre még nem értek meg a katarzistra. Igen, arra a belső megtisztulásra, amely az ilyen módon újjászülött embert, egy „homo sapiens”-hez méltó magasabb erkölcsi, szellemi, lelki világba emelné.

A XIX. századi gőgös természettudomány látványos teljesítményeiről, technikai civilizációjáról elvakult s elvadult modern ember felelőtlenül tönkre tette (teszi) természetes környezetét. Az ökológiai rontás és romlás, az őselemek: a föld, a víz, a levegő katasztrófális állapota, a természet egyensúlyának okatlan megzavarása, törvényeinek permanens semmibevétele ma holnap már komolyan veszélyezteti az élő világ és természetesen az emberiség létét is. Mint tudjuk: a földön – naprendszerünk privilegiált planétáján, ma egyedül van szerves élet. Igen, ezt a szerencsés bolygót még csillagközi távolságban is – a görög mitológia szerint – Demeter anyánk minden év tavaszán – zöld övezetté varázsolja.

(Nos ilyen komor lenne földi bolygónk és rajta a 6 milliárdnyi emberiség sorsa?)

Egyre szaporodnak a vásári tenyérből jóslók, akik hangos jeremiádk közepette profétáik a közeli világvéget. És persze az emberi hiszékenységre és félelemre építve, a felelőtlen s megszállott szekták, amelyek időnkint potos dátumot közölnek a világ végétől. No, és nem veszélytelenek azok a közönséges szélhámosok sem, akik ebből is üzletet csinálnak.

De mit mondanak tudományos kutatásaik alapján a biokémikusok, a szolid ökológiai szakértők? Ők tudják talán a legjobban! Vannak köztük is pesszimisták és realisták, de ma holnap egyre kevesebben az optimisták.

Egyöntetűnek látszik az a felfogás, hogy az emberiségnek – egyesek szerint a közeljövőben, talán a XXI. század közepe táján – mások szerint valamikor a következő századokban – földi bolygónk bioszféri adottságaiban epochális jelentőségű, főként klimatikus – radikális változások fognak bekövetkezni, amelyek – bízunk benne – ha nem is jelentik „a világ végét”, de egy részleges regionális „ökológiai-apokalipszis” lehetőségét nem zárják ki. A pesszimisták viszont globális jellegű természeti katasztrófát mondanak előre, ami egyet jelentene földi planétánk és benne az élő világ és természetesen az emberi nem totális megsemmisülésével, azaz a világ végével”.

✱

A látható univerzum, a világminőség, a fényvénny távolságok és a végtelen sejtő dimenziók abszolút Ura – hitünk szerint – a kinyilatkoztatás és az evangéliumok, Krisztus, a megváltásunkra érkezett Istenember életéről és tanításáról szóló – hiteles jelekéntek szerint – az örök teremtesben álló Isten terveiben benne van földi planétánknak és *eo ipso* az ember, a homo sapiens fizikai létének a halálban való végleges elmúlása is. A halhatatlansággal eljegyzett lelke azonban a Teremtő igralmas atyai szeretetében örök otthonra talál. Csodálatos magyar nyelvünk erre utal, amikor embertestvérünk halálát akarja kifejezni. Jól járt, mert „jobb-létre” szenderült!

De erre vall a gyönyörű, plasztikusan leírt tábor-hegyi jelenet is az Újszövetségi szentírásban.

✱

Szent János apostol Jelenésének könyvében – (görögül Apokalipszis) írja meg az Újszövetségi szentírás egyetlen prófétai iratát *Patmosz* szigetén, minden valószínűség szerint Kr. u. 95-ben. –

Az Egyház által approbált Jelenések könyve – Szent Jánosnak ez az irodalmi értékelésében is zseniális műve, drámai képekben jeleníti meg az utolsó időköt. De az egyházatyák interpretációjától kezdve a mai napig sokan és sokféleképpen értelmezték ezt a „szent írásnak” minősített könyvet.

A keresztény ember egyetlen helyes, értelmes magatartása ebben a kardinalis kérdésben, hogy – mint a középkori is bölcsen vallották: „*Úgy dolgozzál, mintha örökké élnél és úgy imádkozzál, mintha minden pillanatban meghalnál!*” Vagy amint *Tanálál* olvashatjuk: „*Estote parati... quia nescitis neque diem, neque horam!*” Legyetek készen, mert nem tudjátok sem a napot sem az órát!... mikor jön el az Ég felhőiben Krisztus, hogy megtelje a világot – és az emberi nemet! Addig is a remény – mint az emberi élet szubsztanciális eleme – segítsen át bennünket a „siralomvölgy” (*vallis lacrimarum*) sok búval-bajjal kirakott útján.

Pethe Ferenc, Mosdós

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítsen a beküldött kéziratokon.

A szerkesztőség

A vértanúk vére a kereszténység vetőmagja

Érdekes beszámolót olvastam a keresztények helyzetéről Algériában, ahol a keresztény misszionáriusok vértanú halála az elmúlt években olyan eredménnyel járt, amelyre senki sem számított: hozzájárult a muzulmánok és keresztények megbékéléséhez.

Az elmúlt évtizedben sokat hallhattunk az algériai keresztények üldözéséről, a keresztény szervezetek vértanúságáról és mindazokról, akiket a fundamentalista muzulmánok kivégeztek. Algériában a 30 millió muzulmán között mintegy tízezer keresztény él, közülük a legtöbb külföldi. Az utóbbi idők tapasztalata mégis azt mutatja, hogy az ország lakossága szívébe zárta a kis keresztény közösséget. Alig néhány év telt el a Tibhirine-i trappista szervezetek meggyilkolása óta. Az utóbbi évek során a hatóságok mégis megengedték a vértanú szervezetek kolostorának felkeresését, még ha a szervezetek működését nem is engedélyezték. A csodálatos az egészen csak az, hogy a helyi muzulmán lakosság örömmel várta és tömegesen fogadta a korábban elűldözött és most visszatérő keresztény szervezeteket, akik időközben a hűség jelképei lettek Algériában. A nagy üldözések idején ugyanis, a később meggyilkolt szervezetek az ugyancsak üldözött muzulmán testvéreik mellé álltak, sorsközösséget vállaltak velük és ezért életükkel fizettek. Korábban a nép azt hitte, hogy ezek a szervezetek és misszionáriusok teljesen idegenek, akiknek semmi közük sincs a helyi lakossághoz. Amikor viszont azt látták, hogy a fundamentalisták üldözése elől sok muzulmán elmenekült, a szervezetek meg maradtak, és ezért életükkel fizettek, akkor a helybeliek hatalmas feliratokon fejezték ki szimpátiájukat az eddig idegeneknek vélt szervezetek iránt. Tüntető táblákon hirdették: Testvéreink vagytok. Nem lettek keresztények, megmaradtak muzulmánok, de a misszionáriusokat nem tekintették többé ellenségeiknek.

Korábban, a véres üldözések előtt, a helybeli lakosság csak idegeneket látott bennük. Oranban meg egyetlen muzulmán se tette be a lábát a keresztények katedrálisába. 1998-ban teljesen megváltozott a helyzet. Pierre Claverienek, a meggyilkolt oran-i püspök utódának – Alphonse Georger püspöknek beiktatása alkalmából már két ünnepséget kellett szervezni a székesegyházban, mert a községek között több volt az algériai muzulmán, mint a keresztény. A vértanúk vére a kereszténység vetőmagja lett Algériában.

Júliusban hivatalos konferenciát szerveztek Algériában Szent Ágoston életéről, az ország neves gondolkodójáról, akit eddig elhallgattak a hatóságok. A függetlenség óta első alkalommal történt meg, hogy az ország keresztény múltját is felemlítették. Mintegy hetven újságíró figyelte a találkozózt és számolt be Ágoston életéről. A mohamedán lakosság felfedezhette országga nagy fiát és szentjét. A szakemberek újra felkereshették Hippót, Thagastet (Souk Arhas) és a többi városokat, ahol Ágoston élt és működött. Mindenütt nagy fogadtatásban részesültek. Thagasteban képkiallítás nyílt Ágoston életéről. A muzulmán festők városuk büszkeségének tartották a keresztény Ágostont és büszkén állították ki képeiket életéről. Így Algériában sokan megtudhatták, hogy az ország történelmének nem csak muzulmán, hanem keresztény öröksége is van. Legutóbb az egyik algériai egyetem konferenciát rendezett az ország szellemi-lelki örökségéről, és azon kifejezést nyert, hogy Algéria nem csak muzulmán, hanem keresztény örökséggel is rendelkezik. Algériában a vértanúk áldozata elősegítette a megbékélést a mu-

Fél évszázad után ismét áll a Híd!

Az 1896-os Millennium előestéjén, 1895. szeptember 18-án, *Vaszary Kólos* hercegprímás ünnepélyes keretek közt áldotta meg a Mária Valéria vashidat. Az új híd, amely Esztergom és Párkány között ívelte át a Dunát, Erzsébet királyné Budán született lányáról nevezték el. Óriási eseménynek számított akkoriban

A Szent Korona Országainak címere a hídon

a híd megépítése, hiszen a középső 117 méteres nyílásával a Duna legnagyobb hidja volt.

Mária Valéria „a gödöllői királykisasszony”, bár nem szerette a nyilvánosságot, jótekonysága és segítőkészsége miatt tette híressé.

A régi formájában, de modern technológiával újjáépített Mária Valéria híd, amely Esztergomot és Párkányt (Stúrovo) köti össze.

Magyarság, Kanada (Sz. J.)

Csángó kérdés a túloldalról

Egy állítólág – ha hinni lehet – híres román professzor, *Dumitru Zaharia* nagy nyilatkozatot eresztett meg a román állami rádióban. A tudós Zaharia – szerintük 40 éve tanulmányozza a csángókérdést és erről közel 200 dolgozatot írt. Nem csoda, ha izgatottan vártuk: milyen eredményekre jutott? Nos, mindjárt előjáróban úgy *általánosságban* leszögezte, hogy a *moldovai* csángók természetesen románok, hiszen magyar népeség – a szó igazi értelmében – *Magyarországon sem létezik*. A magyarok ugyan – így a nagy tudós – maguknak követelik az egész világot(!). Azzal is érvel, hogy az egykori Pannónia területén csak szlávok, románok, németek éltek, de magyarok nem. Tényleg, minthogy az időben őseink még messze keleten éltek! Ez elkerülte a tudós kutató figyelmét?! – Egy késő, 1772-ben készült népszámlálás is bizonyítja, hogy a Magyarországon ak-kor található valamivel több mint 8.800 településnek mindössze 30 %-ban beszéltek magyarul. És mivel – folytatja magvas fejtegetéseit a

Az első világháború alatt nem érte kár a hidat, de 1919 nyarán a csehek (állítólág véletlenül?), felrobbantották a híd Párkány felőli első ívét. A második világháborúban a helyreállított híd újból célpontja lett a légitámadásoknak, mégis sértetlen maradt. A visszavonuló német sereg azonban 1944 karácsonyán felrobbantotta, és ez volt az egyetlen híd, amelyet a második világháború óta nem építettek újjá.

Több mint 50 évet kellett arra várni, hogy Magyarország és Szlovákia meg egyezzen a régi stílusban, de modern technikával újból felépítsék a hidat. Amikor az utolsó ívet beillesztették, megszólaltak a hajókiáltók s a lelkes tömeg tapsviharban tört ki. Rejtély, hogy a párkányi oldalon miért volt nagyobb az érdeklődés és lelkesedés, mint a magyar oldalon!

1999 szeptemberében írták alá a híd újjáépítéséről szóló egyezményt a Rákóczi-hajón az akkor még két csonka pillér között, s kiszállás után Párkányban az emberek – mintegy 20-25 ezren lehettek – sírva fogtak kezét *Orbán Viktorral* és *Dzurinda szlovák miniszterelnökkel*. (Párkányt 1948 júniusától hívják Stúrovnak s a hivatalos statisztika szerint a város lakóinak 75 %-a magyar, a valószínűleg valószerűleg sokkal több!

Kicsoda Oszama bin Laden? Iszlám hős, vagy terrorista?

Az Arab Tudományok és Iszlamisztika Pápai Intézetének rektora, *P. Justo Lacunza* cikket írt az olasz *Il Messaggero* című napilapba Oszama bin Ladenről és politikai pálfordulásáról. Bin Laden 1979-ben csatlakozott a harcoss iszlám hívőkhoz Afganisztánban a szovjet megszállók elleni harcban. Amerika ekkor támogatta a *muzsahedinek*et, ugyanis nem sokkal korábban buktatta meg Iránban Khomeini ajatollah a perzsa sah s Pakisztánban ekkor került hatalomra egy tradicionalista iszlám kormányzat. Az Egyesült Államok támogatta a szovjetek ellen harcolókat. Bin Laden akkoriban milliárdokat kapott arab olajmágnásoktól, így megalapíthatta az *al-Kaida* (A bázis) nevű szervezetet. Nem sokkal később, 1981-ben a *Muzulmán Testvérek* nevű szervezet meggyilkolta Szadat egyiptomi elnököt 1990-ben. Ekkor végérvényes szakadás állt be az iszlám államok, illetve bin Laden és az Egyesült Államok között. Az ún. Öböl-háborúban az *al-Kaidát Amerika ellen* fordította. Magától értetődő, hogy az Irán és Pakisztán között fekvő Afganisztánban is csak egy iszlám hatalom válhatott stabilá. A hatalomra került talibok kezdetben élvezték Amerika támogatását is. Ebbe a folyamatban kapcsolódott be Oszama bin Laden. 1996 nyarán kiadott egy dokumentumot, amelyet *mozgalma alapokmányának* is nevezhetünk. Ebben hadat üzent Amerikának, Izraelnek és az ún. „kereszteseknek”, a szaudi kormányzatot pedig árulónak bélyegezte. A következő évben, 1997-ben a talibok szellemi-vallási vezetője Kandahár főterén, mint igaz harcost mutatta be a tömegnek s ettől kezdve személye vallási köntöst kapott. A harcosból iszlám szellemi vezető lett. Nemsokára 1998 februárjában kiadott egy újabb dokumentumot: *Dzsihad a szidók és a keresztiesek ellen*. Vezérgondolata: az igaz hit egységét és tisztaságát bármi áron, akár fegyveres akciók által is megvédeni!

VR/MK

Magyarok Skandináviában

A bukaresti televízió magyar adásának szerkesztője, *Tófalvi Zoltán* író és történész, 1994 és 1996 között több ízben járt a skandináv államokban. Előadásokat tartott és interjúkat készített az ott élő, eredményes munkát folytató, Erdélyből kivándorolt magyarokkal, vagy olyanokkal, akiknek erdélyi kapcsolataik vannak. Tavalay „Északi változatok” címmel Marosvásárhelyen, a „*Monitor*” kiadónál jelent meg könyve.

Kötetét útinapló vezeti be, mely a meglátogatott helyek történelmi, művészeti, néprajzi érdekességeit tárgyalja. A 30 beszélgetés alanyai – egy-két írótlól, művésztől eltekintve, főként közéleti emberek, akik a hazától távolélés gyakorlati problémáit, a szervezeti munkát, hazaiak és kintiek viszonyát elemzik illetőleg tárgyalják. A kérdések állandóan visszatérő témája: Miért hagyta el Erdélyt? Miért telepedett el a skandináv országban? Hogyan fogadták az ott élők? Milyen sikerült beilleszkednie? Menynyire és milyen módon vesz részt a magyar szervezetek életében? Van-e hazatérési szándéka?

A megkérdezettek legtöbbször vágyódiak ugyan az elhagyott szülőföld után – némelyiknek büntudata is van, hogy „elfutott”, ott hagyta a többieket –, de a Romániába való visszatérési vágya egy sem gondol. A háttérben állandóan ott lebeg a megoldatlan, fájó erdélyi probléma.

Saáry Éva, Luganó

magyarok szervezet között (Giorgio Bernadelli, Contatto 4/2001, p. 6-7). Csak remélni lehet, hogy a megbékélés szép eredményeit nem teszi tönkre az afgán háború.

Cserháti Ferenc

MTI (Sz. J.)

zulmánok és keresztények között: az iszlám, a kereszténység és az egész emberiség javára. Dialógus kezdődött a Vatikán illetékes Pápai Tanácsa és az Al Azar-i iszlám egyetem és egy másik nemzetközi

Vidám oldal farsangi időre

Egybe szedte: Szamosi József

VOLTAM ÉN IS KATONA ...Izzadtam a dicső Bőr alatt, Bájos bakancs ékesíté Lábamat, Szájam szörnyű halberdókat* Kiabált, És söpörtem a kaszárnya Udvarát. Hősi pálya, hősi pálya, Gyöngy élet, Szégyen rám, hogy számot veték Tevéled, Hogy letettem cserkoszorúd Fejemről, Elhajíték puskát, seprőt Kezemből. Hej de meg is vert az Isten Engemet, Hogy elhagytam a vitézi Életet, Poéta lett belőlem, csak Poéta... Ott talán már káplár volnék Azóta! 1847 (*Halt! Wer da?)	A KÖLTŐI SIKER TITKA... <i>Mai modern költőknek</i> ... Mindenekelőtt azt tanácsolom: verset sokat írj, hogy nevedet minél Többször találja meg az olvasó: Az semmi aztán, hogy ha rossz, ha jó, Ő el nem olvas... Té mindig csak olyan szót válassz, csinálj, Amit ne értsen János, vagy Mihály: Legjobb, ha te magad sem érted azt, Így legalább soha fel nem akadsz, Mert, aminek értelmét nem tudod, A szó mindenhová illeni fog... (Vojtina levelei) CIVILIZÁCIÓ Ezelőtt a háborúban, Nem követtek semmi elvet, Az erősebb a gyengétől Amit elvehetett, elvett. Most nem úgy van. A világot Értekezlet igazgatja: S az erősebb, ha mi csinýt tesz, Összeül és – helybenhagyja. 1877	ESTI KORNÉL ÉNEKE <i>Részlet</i> Jaj, mily sekély a mélység és mily mély a sekélység és mily tömör a hígság és mily komor a vígság. Tudjuk mi rég, mily könnyű, mit mondanak nehéznek, és mily nehéz a könnyű, mit a medvék lenéznek. Ó szent bohóc-üresség, szíven a hetyke festék, hogy a sebet ne vessék, mikor vérző-heges még, ó hős, kit a halál-arc rémétől elföd egy víg álarc... ó jó zene a hörgő kínokra, egy kalandor csörgő, mely zsongít, úgy csitít el tréfézva mímél, s a jajra csap a legszebb rímmei. Hát légy üres te s könnyű, könnyű, örökre-játszó, látó, de messze-látszó, tarkán lobogva száz szó selymével, mint a zászló, vagy szappanbuborék fenn, szelek között, az égben, s élj addig, míg a lélek, szépség vagy a szeszélyek, mert - isten engem - én is, én is csak addig élek. Menj mély fölé derengni, burkolva, játszi színben, légy mint a semmi, te minden.	PETIKE Bús mogorván ül Petike, Ha ha ha! Péter és hú! a mennykőbe, Mi baja? Anyja kémlí hű szemekkel – Jó öreg! Azt gondolja, fiacskája Tán beteg. „Kell galuska, Peti fiam, Eszel-e?” „Dehogy eszem, dehogy eszem, Ki vele.” „Kell bor, édes szép fiacskám? Iszol-e?” „Dehogy iszom, dehogy iszom, El vele” „Kell-e sarkantyú csizmádra, Petikém?” Kalpagodra toll s mentésre Rókaprém?” „Mit nekem toll, mit nekem prém, Sarkantyú! Ha a szívemben, mint a róka, Rág a búi!” „Kell-e könyv, a szomszéd könyve, Biblia?” „Mit nekem könyv, a beszéd mind Szó fia. Egy barátom van nekem csak, A halál; Az, tudom, hogy innen-onnan Lekaszál.” „Az egekre! Peti fiam, Meg ne halj: Annyi benned a sóhajtas, Mint a raj. Átidézzem tán Juliskát? Láthatnád?” Szól mogorván Péter úrfi: „Hol van hát?” Ármány-adta Péterkéje! Még mi nem volt a bibéje! Sem kalapja, sem mentéje, Sem a sarkantyú zenéje, Nem kell neki róka málja, Sem a szomszéd bibliája; Nem kell neki bor, galuska, De bezzeg kell a Juliska, Bár negédes és hamiska, De vidor, szép és piroska. Sem ehetnék, sem ihatnék, Csak Julcsával nyájaskodnék. „Éj Petikém, szép fiam, hát Ez a baj! Gondom lesz rá, hogy nagyot nőj S meg ne halj. Most takarodj iskolába Rossz fiú! Meg ne lássam, hogy pityeregsz, Félre búi! Iskolában a Juliskát Elfeledd: Isten éltet, tíz év múlva Elveheted.” Vörösmarty Mihály
MEGY A JUHÁSZ SZAMÁRON... Megy a juhász számaron, Földig ér a lába; Nagy a legény, de nagyobb Boldogtalansága. Gyepes hanton furulyált, Legelészett nyája. Egyszercsak azt hallja, hogy Haldoklik babája. Fölpattan a számarra, Hazafelé vágtat: De már későn érkezett, Csak holttestet láthat. Elkeseredésében Mi telhetett tőle? Nagyot ütött botjával A számar fejére. 1844	RÉGI ADOMA Bujkált a nap. Vén cigányt Majd megvette a hideg. „Bujkálj! bujkálj!” így kiált: „Majd sütémél még: de kinek...” 1879 Földi ember kevéssel beéri, Vágyait, ha kevesebbre méri. Arany János — Akinek nem borja, nem nyálja. Zrinyi Miklós — BONDÁR Szegény Bondár-keresztapám, Tönkrement a fán. – A gyufán... Két szál gyufa mindig kellett, Ha rágyújtott. Tönkre is ment. Nem volt soha elég egy szál, S egy volt neki forint, krajcár. Adia a pénzét fűnek-fának, A cigánynak, a szép lánynak. Két tanyája, ötven holdja, úgy úszott el, füstbe-borba. Szivarfüstben, gyufalángban, – Ellobbant egy rágyújtásban... Szegény Bondár-keresztapám, Így ment tönkre egy szál gyufán.	GYEREKKOROM... Gyerekkorom, mindig téged kereslek, ha járom a poros-boros Szabadkát. Mióta labdám elgurult itt, nem ér az élet egy fabatkát. RÉM-MESE Mondok valami rémeset, ami valóban rémeset, rendeltem málnás krémeset, és rámesett. SARKIGAZSÁG Hallgat a sült kecsge. De hogyha él, fecseg-e? Kosztolányi Dezső — MERT DALAIMNAK... Mert dalaimnak azt a részét, Mely túlnyomónak mondható, – Minek tagadjam gyöngeségem – Kegyedhez írtam, kis Kató. És dalaimnak az a része, Mely túlnyomónak mondható, Kegyednek semmiképp se tetszett, Sőt visszatetszett, kis Kató. De dalaimnak azt a részét, Mely túlnyomónak mondható, Mégis szívemből szívhez írtam, Az ön szívéhez, kis Kató. Hogy ön hideg maradt s kegyetlen, Már ez malórnék mondható, Ha bánatomban meghalok most, Magára vessen, kis Kató. Igaz, hogy önt tegezni mertem, Ami botránynak mondható, Mert önt csupán magáznom illik, Vagy kegyedeznem, kis Kató. Magára vessen, ha belőlem Más nem marad meg, kis Kató, Mint dalaimnak az a része, Mely túlnyomónak mondható. 1894	SUTTOG A FENYVES... Végire jár az esztendő, cseng a fűrge száncsengő. Tél szele hóval, faggyal jó, elkel most a nagykendő. Libben a tarka nagykendő, húzza-rázza hűs szellő. Suttog a fenyves, zöld erdő, részitál a hófelhő. Csendül a fűrge száncsengő, véget ér az esztendő.
ORBÁN Komor, mogorva férfit Volt Orbán, Bár oly vidám hajnal pirult Az orrán. De hisz mogorva ép azért Volt Orbán, Mert oly vidám hajnal pirult Az orrán. Oka egyébiránt maga Volt Orbán, Hogy oly vidám hajnal pirult Az orrán. Temérdek borfélélt ivott Meg Orbán, Vidám hajnal azért pirult Az orrán. 1845 Petőfi	Erdélyi József — BICIKLI Fiamat néztem, már majdnem aludt. – Mi lesz belőle? – Töprengtem szorongva Egyszer csak felült: – Nekem ne követ, Hanem biciklit téess a síromra. – Majd, hogy ellopják! – ütöttem el a remképet. – vagy hogy megegye a rozsdá! – Lóci ásitott: – Igaz... – s visszadólt, A paplant némán fejére húzta. S nagysóká szólt (úgy, mint akinek A szája már végső alkura nyílik): – Legalább írasd rá a köre, hogy, nagyon szeretett volna egy biciklit!	Heltai Jenő	Weöres Sándor

SZÁJRÓL SZÁJRA

A vérszerződés

Anonymus krónikája nyomán

Az Úr születésének 819. esztendejében Ügyek, aki *Mágók* királyi nemzetségéből származott és *Szittyország* nemes vezére volt, feleségül vette Önedbelia vezér Emes nevű lányát. Ettől fia született, akit Álmosnak neveztek el.

Álmos csodálatos esemény miatt kapta a nevét: amikor anyja gyermekét várta, álmában egy turulmadarat látott, mely mintegy rászállva, megtermékenyítette. És úgy tűnt neki, hogy méhéből forrás fakad és ágyékából dicső királyok származnak, de nem a saját földjükön sokasodnak el. Minthogy az alvás közben fel tűnő képet magyar nyelven álomnak mondják, és a fiú születését álom jósolta meg, azért nevezték őt Álmosnak.

Álmos pedig szép, barna arcú, fekete szemű, magas és karcsú termetű ifjúvá serdült. Jóakarátú, bőkezű, bölcs és bátor katoná lett belőle. Amikor pedig az érett kort elérte, hatalmasabb és bölcsőbb volt Szittyország minden vezérénel, ezért az ország minden dolgát abban az időben az ő tanácsai szerint intézték.

Amikor Álmos vezér érett ifjúvá serdült, feleségül vette egy nemes vezér leányát. Ettől született Árpád nevű fia, akit magával vitt Pannóniába.

Mert Szittyország földje annyira megtelt az ott született nép sokaságával, hogy a föld a népet már sem táplálni, sem befogadni nem bírta.

Ezért a hét fejedelmi személy, akit mind a mai napig hétmagyarnak neveznek, nem tűrhette a hely szűköségét, tehát elhatározta, hogy elhagyja és olyan földet foglal magának, melyen laknia lehet.

Ekkor kiválasztották Pannónia földjét, mert azt hallották a szállongó hírekben, hogy az a föld Attila királyé volt, akinek ivadékából Álmos vezér, Árpád atyja származott.

Ekkor a hét fejedelmi személy közös és igaz értelemmel belátta, hogy a megkezdett útnak végére csak úgy járhat, ha

vezér és parancsoló lesz fölötté. Ezért szabad akaratából, közös elhatározással megválasztották vezérül maguknak, sőt fiaik fiainak is az utolsó nemzedékig Álmost és azokat, akik nemzetségéből származnak.

Akkor közös akaratall Álmos vezérnek azt mondták:

– *A mai naptól fogva téged vezérnek és parancsolónak választunk, és amerre szerencséd vezet, oda téged követünk.*

Ezután a hét fejedelmi személy – pogány szokás szerint – Álmos vezérért saját vérét egy edénybe csorgatta, így tett esküvést. És ámbár pogányok voltak, azt a hitet, amelyet akkor esküjükre tettek, egészen halálukig megtartották.

Az eskü első szakasza így hangzott:

– *Ameddig életünk tart, sőt utódaink életének fogytáig, mindig Álmos vezér ivadéka lesz vezérünk.*

Az eskü második szakasza így hangzott:

– *Ami jószágot közösen szerzünk, mindenkinek része legyen abban.*

Az eskü harmadik szakasza így hangzott:

– *Azok a fejedelmi személyek, akik szabad akaratukból Álmost vezérnek választották, soha a vezér tanácsából ki ne maradjanak.*

Az eskü negyedik szakasza így hangzott:

– *Ha valaki az utódok közül a vezér személyéhez hűtelen lenne és viszályt keltené a vezér és rokonai között, annak úgy hulljon a vére, ahogy a miénk hullott, amikor Álmossal vérszerződést kötöttünk.*

Az ötödik szakasza pedig így hangzott:

– *Hogyha valaki az utódok közül a vérszerződést megszegné, azt örök átok sújtsa.*

–

Bizony pogány szerződés volt ez. Kegyetlen a következtességekben. Ezekben okulva, emlékezzünk a ma is megfontolandókra.

Közreadta: Ramsay Győző

VIDÁM OLDAL

A lázító golya

Mint tudjuk, Tompa Mihály kétszer is beidézték 1852 nyarán és 53 koratavaszán a kassai haditörvényszékre „A golyáshoz” című „*lázító*” költeménye miatt. Barátai segítségével csak nagy nehezen szabadult Kassáról. Amikor a haditörvényszék ügyésze (auditora) felolvasta előtte a fölmentő ítéletet, nem tudta megállni, hogy tört magyarsággal jóindulatúan ne figyelmeztesse:

– *Most az egyszer frei, hanem több góla nem csinálni!*

Vetélkedő

– Az én apámat lefényképezték... Bizony!
– Az semmi... az én papámról ujjlenyomatot is vettek.

A Balatonnál

– Mama, egy csomó gyerekkel voltam a vízben.
– Fiúkkal vagy lányokkal?
– Honnan tudjam, mind meztelen volt!

Micsoda kérdés...

– *Hallom, hogy könyvet írsz a fókavadászatról... Jártdl te egyáltalán a Jeges-tengeren?*
– *Dehogy is jártam! Dante sem járt a pokolban....*

A hős

Rágalom az, hogy *Mák* kardot sem ránt a csatában:
Futva az ellen elől – karddal ütötte lovát. Greguss Ágost.

Felelet

Eötvös Károly, a „*vajda*”, az 1870-es években Nagykörös követe volt. Nagykörös és Kecskemét között mindig is ártatlanul dúló vetélkedés folyt. Egy alkalommal valaki azzal „ugratta” Eötvöst, hogy Kecskemét mégiscsak külön város, mert az két képviselőt választ, Kőrös pedig csak egyet. Az ugratásra Eötvös így válaszolt:

– *Ez azért van, öcsém, mert Kecskeméten két embernek van annyi esze, mint Kőrösön egynek!*

Megjelent!

SZAMOSI JÓZSEF
új könyve:

MAGAM ÜGYÉBEN I. kötet

Versék, műfordítások · Az évek sodrában

Cikkek, bírálatok ·

Stílvirágok-gyomnövények ·

Lapszálló jegyzetek · Nekrológok

MAGAM ÜGYÉBEN II. kötet

A kortársak szemével · Interjúk, köszöntők ·

Levelezés · Két irodalmi hamisítvány ·

A szentkorona menekítése és emlékműve · Jegyzetek

A két kötet 600 oldal és

40 oldal melléklet: képek, dokumentumok.

*

Megrendelhető a Szerző címen:

Elektrastr. 7/b, D-8925 München,

*

Együttes ára: 35 EUR vagy 70,- DM.

Átutalás: HypoVereinsbank Mü.

Konto-Nr.: 86 20 99, BLZ: 700 202 70

Keserű orvosság

Ezt a fogalmat a mai fiatalok már nem ismerik, hiszen mindent csinos kapszulába tesznek (semmisség lenyelni), megcukroznak, megédesítenek. De különben: az egykori féltelmes betegségek arca is megszeldült. A háború alatt és után fölfedezett antibiotikumok rövid úton végeznek velük.

Igaz, fölbukkantak új nyavalyák, mint napjainkban is, de ezekről most nincs szándékomban beszélni. Legfőljebb annyit jegyeznek meg: lehetséges, hogy a természetnek van egy „önszabályozó programja”, amely megakadályozza a Föld túlnépesedését? 2-300 évenként jön egy nagy kataklizma (háború, járvány ...), és helyreáll a „demográfiai egyensúly”. Az ember ostoba belekontárkodása nélkül (vagy annak ellenére is?), elrendeződnek a dolgok...

Az én gyermekkoromban (a harmincas-negyvenes években) a betegségeknek is megvolt a maguk atmoszférája, a maguk rituáléja!

Hogy miért beszélék most erről? Miért jutott ez az eszembe? – Mert – épp az ünnepek alatt – szörnyű torokfájást kaptam, s úgy bedagadt a mandulám, hogy alig bírtam nyelni. Hozzá a hirtelen felszökő láz, a szárazon égő szemek!

Noha nyomban bevettem egy *Fenoxypent*, mégis fáradtnak, elesettnak éreztem magam, s ahogy bódultan hevertem a diványon, fölmerült bennem egy s más...

Például szüleim, nagyszüleim aggodalma, valahányszor beteg voltam! A sutogó hangok, puha lépések az ágyam körül. Hús, fehér huzatok zizegése...

Először az emésztőrendszer kellett kitisztítani, meggyőződni róla, hogy erről az oldalról nem fenyeget semmiféle veszedelem! Jött a langyos vizes beöntés, vagy a kora reggel, éhgyomorral elrendelt keserű: *Igmándi, Ferenc József...*

– Hajtsd föl gyengre! Nem kell azt kortyolgatni, mert annál rosszabb! – biztató Anyu. Akaraterő, önfegyelem kellett a pohár fenéig ürítéséhez – a ricinusról, csukamájolajról nem beszélve, mely számomra a rémek rémének számított.

A magas lázat hűvös borogatással („prizniccel”) húzták le. Átkötötték a mellkast (micsoda borzongás!), a torkot, de néha ecetes vízbe mártott kendővel, a lábfejet is. (Ez utóbbi kellemes volt, a beteg gyorsan megkényezbült tőle.)

Aztán megérkezett a „Doktor bácsi”! Fémízű, hideg kanállal lenyomta a lepedékes nyelvet *dááááá....*, belenézett a torokba, és kimondta a konklúziót: „tűszős mandulagyulladás”. Természetesen, meg is kopogtatta a páciens elöl-hátul, bőrre tapasztotta a fülhallgatót:

– Mélyet lélegezni! Mégegyszer! Na még egyszer! Köhögjél néhányszor! Úgy, jól van!

Az akkori patikusoknak nem volt olyan könnyű dolguk, mint a maiaknak, akik csak leemelik a polcra az előírt gyógyszert. A régiek a legtöbb receptet maguk készítették el, s gyakran sokat kellett náluk várakozni. Létezett „kanalas orvosság” és léteztek különféle porok, amiket a könnyebb lenyelés kedvéért ostyába csomagoltak.

Az ostyá hamar kilyukadt, óvatosan kellett bánni vele, s nem lehetett sokáig halasztani a lenyelését. Rendszerint egy kis herbatea is segített.

A betegségeknek megvolt a maguk különleges étrendje is!

– Mit ennél kislányom? Készítsek neked egy kis almakompót? Vagy inkább madártejet?

HÍREK

Január elsején az európai valutaegységbe tömörült 12 országban bevezették az új közös fizetőeszközt, az eurót. A Vatikán – az Európai Unióval kötött szerződés értelmében – szintén jogosult az euró forgalmazására, de januárban hiába keresték a zárandokok a pápa képmásával ellátott eurókat, mert az olasz pénzverde erősen megkészt a Szentszék számára gyártott 670 ezer érme leszállításával. Jól értesült források szerint a II. János Pál pápát ábrázoló eurók elkészülte február végére, a lira végleges kivonásának idejére várható. Az olasz kormányval aláírt megállapodás alapján az egyházi állam is forgalmazott lírát, amely elfogadott fizetőeszköz volt Olaszországban is. Az euró bevezetésével most ezt is kivonják a forgalomból.

*

Január elején ünnepelte 70. születésnapját az egyik legismertebb olasz író, *Umberto Eco*. A bolognai egyetem tanáraként 1980-ban világsikert aratott a *RŐZSA NEVE* című regényével. A történet a középkorban játszódik és egy kolostor titokzatos világába vezeti el az olvasót. *Umberto Eco* legújabb kötete *BAUDOLINO* címmel szintén középkori témát dolgoz fel. A baloldali író nagy feltűnést keltett *Carlo Martini* milánói bíborossal folytatott vitájával, amely a *LIBERAL* című folyóiratban látott napvilágot. Ebben arra keresték – mindketten a maguk módján – a választ, hogy „miben hisz az, aki nem hisz?”.

A nagy közérdeklődés miatt a vitát könyv formájában is kiadták és az ezredfordulót követően is folytatták a nyilvános disputát, amelyben korunk égető problémái, mint a nők szerepe az egyházban, vagy a génmanipuláció veszélyei is sorra kerültek.

Vincze András

Bulgáriába látogat a Szentatyá

Passy bolgár külügyminiszter és a szófiai Apostoli Nunciatúra egyaránt megerősítette a pápalátogatás hírért, amelyre május második felében kerülne sor. A külügyminiszter hozzátette, hogy ez a látogatás egyszer s mindenkorra lemossa az ország nevééről azt a meg nem érdemelt szégyenfoltot, amelyet a pápa elleni 1981-es merényletben való állítólagos – még ma sem egészen tisztázott – részvétel jelentett. VR/MK

A kompótban szűrös, fekete szegfűszegek úsztak, a madártej vaníliaillatú, édes, sárga levében pedig nagy fehér tojásbab-puffancsok.

Valaki odaült az ágyam szélére, és felolvasott a „Boszporuszi tündérvilágból”, „Nippón ország naposkertjéből”, vagy a „Magyar Mese- és Mondavilágból”

A madártej lágyága, Szindbád hullámzó tengere, a griff- vagy turulmadár szárnyshugása... mindez egybefolyt, összeolvadt.

Midőn látták, hogy elszenderedtem, óvatosan becsukták a könyvet, megigazították elcsúszott takarómat és kilopakodtak a szobából.

Sokszor pedig nem is aludtam „igazi-ból”! Félig csukott pilláim mögül kíváncsian, ámulva figyeltem az „egészségesek világát”, mely annyira más volt, mint az enyém. Ők sürögtek, forogtak, tevékenykedtek, míg nekem nem volt semmi feladatam, semmi kötelezettségem. Kiléptem az élet megszokott rendjéből.

Saáry Éva, Lugano

Magyarnyelvű szentmisék külföldön

Kedves olvasóink, időnként közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarnyelvű szentmisék helye és ideje után.

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan's House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, Telefon/fax: 0044/20/8992 2054

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Hegyi György, Ungarische Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Telefon/fax: 0043/1/526 49 72

Pázmáneum, Msgr. Veres Árpád, rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmannsgasse 14, Telefon: 0043-1-317 36 56

Burgenland/Alsóőrött:

Pfarramt Unterwart, Ft. Dr. Galambos Ireneus OSB, Telefon: 0043/ 33/527 108

Grác: szentmise minden vasárnap 10 órakor Griesplatz 30. sz. alatt a Welsche-Kirche-ben, Schönau Gürtel 41, Ugrí Mihály gondnok, Tel.: 0043/316/68 35 08;

Linz: Misézóhelyek: Linz, Wels. Érdekl.: Ft. Szabó Ernő, Senefelder Str. 6., A-4020 Linz, Tel.: 0043/732/342-586

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 133, változó dátummal. Érdeklődni: Schwarz Mária, Telefon: 0043/662/820 139

BELGIUM

Brüsszel: Ft. Urban Imre, Mission Catholique Hongroise, Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL, Telefon/fax: 0032/2/64 85 336,

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Amorian Hongroise, Rue des Anglais 33., B-4000 Liege, Telefon: 0032/ 4/22 33 910

FRANCIAORSZÁG

Párizs: P. Dr. Ruzsák Vilmos CM, Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, Telefon/fax.: 0033/1/42 08 61 70; <http://perso.club-internet.fr/mpmi/missonhu>

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-Les-Lyon, Telefon: 0033/7/850 16 36

NORVÉGIÁ: P. Teres Ágoston SJ, Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4), Telefon/fax.: 0047/224 124 124

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma, Telefon: 0039/06/684-261

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041/0227910458

Bern: Röm. Kath. Ungarmission, Rainmattstr. 18, CH-3001 Bern, Telefon: 0041/31/381 61 42/031/61-381 54 45

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. Telefon: 00 41/22/7910458
Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. Telefon: 00 41/21/6478 678.
Ft. Pópa Péter, Telefon: 0041/26/425 42 06

Fribourg: P. Dr. Mehrle Tamás OP, főlelkész, szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, az Orsolyiták templomában, (rue de Lausanne). Telefon: 0041/26/32 26 097

Református istentisztelet Münchenben:
Reisinger Str. 11
a minden hó 2. és 4. vasárnapján, 11 órakor.

MAGYARORSZÁGI ELŐFIZETŐINK FIGYELMÉBE !

Az „Életünk” - OTP Bank Budapest, VIII. ker. közrefutó bankszámlájára

2002. 01. 01-től megszűnt!

Előfizetéseket postacsek-kontónkra, Münchenbe vagy címünkre kérjük: Ungarische Katholische Delegatur

Sonderkonto ÉLETÜNK:

Postbank München,

Konto-Nr.: 606 50-803, BLZ 700 100 80.

A HIRDETÉSEK SZÖVEGÉÉRT, STILUSÁÉRT A SZERKESZTŐSÉG NEM FELEL!

HIRDETÉSEK

Budapesten, az Andrássy úton, az Operánál felújított, csendes, másfélszobás lakás hazalátogatóknak kiadó. Telefon: (D) 89/937-888.

Személy és áru fuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-házig. Telefon: D-0049-07034-62580.

BALATON, Badacsony környékén panorámás és kálmendencei telkek és házak eladó. Továbbá Magyarország minden környékén is vannak ingatlanaink. MyS Immobilien, 0049 – (0)3303-40 9898, 0049 – (0) 177 37 818 00, illetve immobilien@van-suntum.de, www.van-suntum.de

ERDÉLYBE utazás luxus-kisbusszal kivánt helységekre. Ideális nyugdíjasoknak és utazóknak sok csomaggal. Utazás Bükre, Hévíz-vagy Budapestre. München, Telefon fax: (D) +89/69985 17, 089/67 05 618 ill. 0172/84 25 288. (H) 0036-1-341 59 55.

Budán közel a várhoz és a metróhoz, modern garzonlakás hazalátogatóknak kiadó. Telefon: (CH) 01 341 46 24 vagy 091 743 20 34.

Budai kertes villában újonnan kialakított kétszobás ill. másfélszobás, bútorozott komfortos lakások kiadók 40 DM/lakás, naponta. Parkolás zárt kertben. Tel.: 00-36 12 02 30 25

BUDAPESTEN, XX ker-ben, zöld övezetben kétszobás, egyedi fűtéses összkomfortos, 49 m²-es öröklakás eladó! Irányár: 70 ezer Dm-a. Érdeklődni: Telefon: (D) 0049/(0)7121-72074.

Fényképes társzközpétítés magyarországiak, erdélyiek és a világ más országaiban élők számára. H-1074 Budapest, Csengery u. 23. Tel./Fax: (H) +36-(30)24 28 960, (20) 92 66 446 ill. www.elender.hu/~infotars/

Leinformált, és eü. vizsgálati eredményekkel rendelkező magyarul beszélő házvezető- és házi beteg gondozó nőket biztosítok. Farkas Judit, Telefon: 0036-30-9442 044.

Németországban élő, 31/175, nemdohányzó, komoly, csinos, barna lány társat keres egy kedves, becsületes, megértő, intelligens férfi személyében. „Reményben”.

Mária 47 éves, 16 éves kislánnyal, szeretne házasság céljából, korban hozzá illő, komoly férfivel megismerkedni. Cím: Géczy Mária, Mácsai S. 3.fsz.3, H-4026-Debrecen.

Eladó! Jugoszláviában, Szabadkán (Kertvárosban) egy összkomfortos lakóház. Ehhez közel, egy kétszobás, emeleti lakás is eladó. (Városi fűtés, telefon, KB, Tv.) **E mellett szintén eladó,** erdő mentén, festői környezetben, 2 kapa bekerített telken egy egyszerűs vikend ház. Minden ajánlatot komolyan veszek. Ár megegyezés szerint. Telefon: (YU) 0038-1-2442882 vagy (D) Düsseldorf: 0211-9653741 este!

Köszönjük, ha megújítja az Életünk előfizetését!

Figyelem!

Novák-Laquai Mária közölje címét a szerkesztéssel, hogy a befizetett könyvet kiadhassuk.

A VÉN BOHÓC

Már nagyon régen, volt egy vén bohóc, Aki a népek mindig vigát játszott. Mindenhol szerették játékait, vicceit, Ez a tapsok nyomán mindenütt látszott.

Ő egyszer megismert egy szép özvegy asszonyt, Aki a játékat oly sokszor nevette. Így hát a vén bohóc a szép özvegyet, Szíve mélyéből nagyon megszerette.

Minden előadás végén, az éjjeli időben, A bohóc az özvegyet hazáig kísérté. Majd ott leülve a kerti kis padon, Az özvegy kezét egyszer csak megkérte.

A szép özvegy asszony erre nem szólt semmit, Csak a vén bohócot kis ideig nézte. Majd hangos kacagásba kezdett, De ő nem akart házasságot véle.

A vén bohóc tovább játszott a városban, A nép a játéka mindenütt nevetett. Míg vidámság ülte kívül az arcát. Belül a szívében szörnyen szenvedett.

Egyszer csak nem jött az előadásra, Othon padlón fekszik elhódult szálakon. Szerelmi bánattal a szíve meghasadt, Ott találta főnöke a halottas ágyon.

Az angyalok a lelkét a menyekbe vitték, Ahol nincs többé szenvedés, halál. Ó most ott játszik az angyalok karával, Ahol sok tapsa, boldogságra talál.

2001

Fábián Tibor (Chicago)

BEATRIX PANZIÓ *** HOTEL

Budapest, 1021. Szeher út 3.
Tel./Fax: 0036-1-3943-730
www.beatrixhotel.hu
Szeretettel várjuk, családias panzióknkban, zöldövezetben, de közel a centrumhoz. Szállodai színvonal, kedvezőbb áron! Programszervezés. Zárt autóparkoló!

Aachen-i, fiatalos, értelmiségi, özvegy hölgy, utazást és zenét kedvelő, megismerkedne nemdohányzó, intelligens úriemberrel 65 éves korig. Telefon: (D) 02405-81973.

HAZALÁTOGAT MAGYARORSZÁGRA?

A napsütéses Dél-Alföldön szeretettel várjuk a szegedi, családi Marika Panzióknkban, és az O-pusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark közelében található, történelmi hangulatú „**Kronikás**” Park Fogadóban, összkomfortos szobákkal, házias étellel és széleskörű programválasztékkal. Telefon/fax: 00 36-62/443-861 és 00-36-62/269-311; <http://www.tiszanet.hu/kronikaspark>

Pilisjászfalun, Bp.-től 19 km-re, gyönyörű, természeti környezetben 400 □-öles, panorámás telken 6 szoba, nappalis összkomf. új ház eladó. Csend van, jó levegő. Hazatelepülő nyugdíjasoknak és befektetésnek is ideális.Érdeklődni telefonon: (H) 0036/26/373 392 vagy mobil:0036/309/718 799.

Hévíz-dobogókőmájori üdülőfaluban kétszemélyes luxusapartman örökös üdülési joga augusztus elején (32. hét) RCI-cserelhetőséggel eladó a koppenhága-i nagykövetségen. (Dánia). 5.200 EUR. Telefon: (0045) 39-63-16-88 Kemény.

Eladó! Tolnai: „Világtörténelem” (1910), tíz kötet, régi Herendi-porcéllal, faliorák, és **Brem: „Az állatok világa”** (7 kötet.). Telefon: 0711 /474 225

Budán, új kertes villában, különbejáratú, háromszobás, 120 m² lakás kiadó, zárt kertbe autóbérelással. Ár. 25.000 EUR/nap. Telefon (H)+00361 228 58 12.

Eladó! Csongrádon, családi ház 735 m² telken, 245 m² lakóterület- 15 millió Ft- Érdeklődni: Telefon (H) 0036/29/364573 vagy (CH) 0041/22 329 3498

Gyöngyi – 46 éves, férjezett, két gyermek. Levelező-partnert keresek a világ minden részében. Hobbyk: judo, tánc, könyvek, utazás stb. Levélcím: Gyöngyi Damó-Hansen, Seesenerstr. 20, D-40595 Düsseldorf

Gyulai termálfürdőtől 300 m-re parkóvezetben fürdővendégeknek szobák kiadók (külön fürdőszoba, SatTV, teakonyha, zárt parkoló). Tel.: (H) 0036/66/461- 161.

Eladó Sepsiszentgyörgyön, 12 éves első emeleti, 90 m²-es, 4 szobás lakás. Irányár: 30.000,- DM-a. Érdeklődni telefonon: (H) 00 36/20/ 521 3659 mobil vagy 00 36/1/ 363 1042 sz. alatt.

Szép, biztonságos Bp.-erzsébeti összkomfortos lakásomat eladom. Nagyon előnyös hazatelepülőknak. Irányár: 55 ezer Euro. Érdeklődni telefonon: (D) 07951-912310 nappal, 07951-26746 este.

Zalaegerszezen, (Hévíztől 40 km-re) igényes, panorámás házak, 280 és 160 m² eladók 185.000,- és 145.000,- EUR áron! Telefon:(H) 0036 20-9266216

● HIRDETŐINK FIGYELMÉBE! ●

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk!

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ A FELVIDÉKEN

2002. július 11-18. között a szlovákiai **tugári** völgyi üdülőben.

Fiatalokat, barátokat, de egyaránt mindenkit, akik szívesen részt vennének és támogatnák II. Magyar Táborunkat, ezúton szeretettel meghívom.

Találkozásunk célja a felvidéki magyar hagyományok, a művészet és a természet szépségeit, kincseit, magyar fiatal látogatóinkkal megismertetni és megszerettetni. Beszélgetésre invitáljuk magyar íróink, költőinket, közéleti személyiségeinket, politikusainkat, történészeinket stb. együttműködési lehetőségeket felmérni, kölcsönös, szoros kapcsolatokat kiépíteni a Kárpát-medencében és a világ minden részén élő magyar fiatalok között. Szórakoztató programokról is gondoskodunk!

Szállásról, étkezésről, ill. a rendezvény alatt felmerülő kiadásokról gondoskodunk. Az utiköltség visszatérítése pályázatunk sikerességétől függ.

A pályázatot a „Magyar Fiatalok Határok Nélkül elnevezésű Alapítvány” támogatja, a nyári (2001) táborhoz hasonlóan.

Kérem, tájékozassa ismerőseit és barátait is!

Jelentkezés: 2002. március 31-ig.

Telefon: (SK) 00421-907-350539 vagy

e-mail: zupkot@pobox.sk

Zupko Tamás alelnök
Pozsony

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

AZ ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük helyi terjesztőinkkel (misszióinkkal) rendezni! Csak a kiadónivatallból postázott újságok előfizetését kérjük az „ÉLETÜNK” müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

Dr. Schulte – Dr. Frohlinde, ügyvédi tanácsadás minden jogi kérdésben.
Schwarz Annemarie, hites tolmács és fordító német / magyar nyelven.
Tel.: 0211/44 22 40, Fax: 0211/44 28 16

„Tétény”

UNGARISCHE SPEZIALITÄTEN
M. GONDA

Kreitmayerstr. 26 – 80335 München
Telefon: (089) 1 29 63 93.

Szürkebarát	DM
Tokaji Hárslevelű	7,80
Chardonnay	8,60
Villányi Rosé, Kékőportó	7,80
Villányi Kékfrankos	9,80
Hajosi Cabernet	10,80
Villányi Couvee	15,50
Egri Bikavér	19,50
Tokaji Szamorodni	8,60
Tokaji Asszú 3 puttonyos	12,50
Tokaji Asszú 4 puttonyos	20,—
Unikum	23,—
Cseresznyepálinka	33,—
Barackpálinka	1 liter 31,—
Tarhonya, kocka, cernátészta	1 kg 7,—
Tészták	250 g 1,95
Májás-, véres hurka, disznósajt	kg 16,—
Tokaszalonna	15,—
Házi kolbász	21,—
Száraz kolbász	1 kg 25,—

MAGYAR BOROK, PÁLINKÁK NAGY VÁLASZTÉKBAN!
Olcso áron raktárról – kérje árlístánkat!
JOSEF UDVARHELYI, Tel.: (0911) 4 72 01 50.
KEPLERSTR. 2, D-90478 NÜRNBERG

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS FŐLELKÉSZSÉG
Landwehrstr. 66 • D-80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45

*
Felelős kiadó:
a Magyar Katolikus Főlelkészeti Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay Győző,
Szamosi József (olvasó és tördelő szerkesztő) és Vincze András.

*
Redaktion und Herausgeber:
UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 • D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45

*
Abonnement für ein Jahr: 15,— Euro
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost
US\$ 50,—

ELŐFIZETÉS:

Az életünk a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 3,00 DM/1,50 Euro
Előfizetési ár egy évre DM 30,— ill. 15,—Euro
Tengerentúl US\$ 50,-

Bankszámlánk: Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
Ungarische Katholische Delegatur, Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK
Druck: AMPER DRUCK GmbH
WERBE-DRUCK Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLEKELTÜNK.